

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami y prospeh
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

Katoliški misijonski mesečnik. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto 10 Din, 6 L, 60 am. cts., 2·50 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 15 Din, 8·20 L, 80 am. cts., 3·10 S. Naročila in milodare naslavljajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA
LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.
(Ček. št. 10887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.
Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Marija pomagaj! — Zvesto na strani sv. Očeta v Rimu. — Velika nesreča na božični večer. — Pripravljanje na sv. krst. — Mali semeniščnik Rafael. — Nedeljski doživljaji misijonarja. — Uslišane molitve.

Vsem ljubim dobrotnikom

naj presveto Srce Jezusovo tisočero vse povrne!

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov „Odmeva“ opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Na željo objavljeno: Jožef Androjna nabral za uboge stradajoče 33 Din; Jožef Gala po nabiralniku 86 Din; po uredn. „Bogoljuba“: nabrala dekleta pri duhovnih vajah v Mali Loki 76 Din za misijone; Martin Ogrin 33 Din za mlin br. Pozniča; po cerkvi Srca Jezusovega: odkup deklice Terezija 180 Din, za afriške misijone 5 Din; po g. Maleček nabrano za cerkev Srca Jezusovega v Rehobotu Din 968— in za odkup zamorske deklice „Štefanije“ Din 237·50. Tisočkrat Bog povrni!

†

NEŽA ELFRIDA PADROK

pomožna misijonarka družbe sv. Petra Klaverja

Po kratki bolezni, prevedena s sv. zakramenti za umirajoče je mirno v Gospodu zaspala dne 22. marca 1932 v misijonskem zavodu „Marija Sorg“, v 50. letu svoje starosti. Od l. 1902 je neumorno delovala pri rešitvi duš ubogih zamorcev. — R. I. P.

Marija pomagaj!

Pismo P. Siksta Wittekind, misijonarja v Mariannahill.

Naša glavna misijonska postaja „Marija pomagaj!“ nujno potrebuje nove cerkve. Nobena naših postaj, ki so toliko stare, nima tako borne hiše božje. Deset let, odkar sem tu, premišljuje, kako bi se dalo temu odpomoči, ker ne le, da je cerkev premajhna, ampak tudi vse drugo zahteva, da se napravi nova cerkev.

Zidovje sedanje cerkve je le deset čevljev visoko. Na zidu sloni precej položna streha iz pločevine, ki pa spodaj ni niti zazidana. Ker je zidovje tako nizko, more imeti oltar le eno sedem palcev visoko stopnico. Lepa slika Matere božje vedne pomoči visi skoro vodoravno pod stropom. Poleti je pod pločevino taka vročina, da le malokdo more vztrajati pri službi božji. Jaz sam sem že večkrat proti koncu službe božje poleti omedleval pred oltarjem.

Od zunaj komaj poznaš, da je to borno poslopje cerkev. Že zdavnaj bi bil rad stavbo zboljšal, recimo, da bi bil dvignil zidovje, dozidal zvonik, položil nov tlak, mesto dosedanjega oglatega kamenja; toda vedno je manjkalo denarja. In ker je cerkev itak premajhna, bi bilo kar škoda vtakniti večjo vsoto denarja v take zasilne poprave.

Dodam še nov razlog, ki zelo govori, da je treba nove cerkve. Staro poslopje bi se prav dobro uporabilo za šolo. Tu imamo le eno šolsko poslopje, ki je zidano

iz kamenja, za več razredov skupaj; nekaj razredov je nastanjenih v kočici iz ila. Toda vse to je premalo. Pred dvema mesecema mi je pisal šolski nadzornik, da naj za prekoštevilne otroke sezidam novo šolo in mi namignil, da bo potem deloval na to, da dobimo še enega učitelja. Poslopje, ki zdaj služi za cerkev, bi bilo zadosti veliko, da bi imeli vsi razredi dovolj prostora. Dosedanje šolsko poslopje pa bi nam služilo za gospodarsko poslopje. Vsa sedanja poslopja so iz lesa in slame. Bogu hvala, da nas je dosedaj obvaroval pred požarom.

Kdo se bo usmilil misijona „Marija pomagaj“? Ne nameravam zidati bogve kako velike in krasne cerkve, ampak le večje in trdnjše poslopje iz lesa in pločevine, kot je primerno za naše razmere. Že sedaj se pri vsaki sv. maši spominjam blagih dobrotnikov, ki mi bodo pomagali zgraditi novo cerkev in bom to storil tudi še poznejših deset let, ako mi bo dal Bog živeti. Poskrbel bom tudi, da bo vsa tukajšna verska občina deset let prav tako molila za dobrotnike vsako nedeljo in praznik.

V brevirju na dan Marije Snežnice, petega avgusta, se bere: Za časa papeža Liberija je živel v Rimu bogat patricij s svojo prav tako blago soprogo. Ker nista imela otrok, sta svoje obilno premoženje sklenila zapustiti Devici Mariji. Marija je pokazala s čudežem, kako vseč ji je bil ta sklep. Navzlic veliki vročini, ki tiste dni žge v Rimu, je tisto noč sneg zapadel del eskvilinskega griča. Tisto noč se je Devica Marija prikazala patriciju Janezu in njegovi soprogi in jima naročila, naj sezidata cerkev na prostoru, ki ga je sneg pokrtil. Janez je to sporočil papežu, ta pa je povedal, da se je tudi njemu Devica prikazala in isto naročila. Cerkev so sezidali in jo imenovali cerkev Marije Snežnice. To je sedaj tista slavna bazilika Marija Maggione v Rimu.

Kdo izmed ljubih čitateljev bi bil voljan svoje premoženje zapustiti Materi božji in njej v čast sezidati cerkev v vroči Južni Afriki?

Kako hrepenim po tistem trenutku, ko bodo naši ubogi kristjani dobili prostorno hišo božjo. Ljudje gredo radi in pogosto k sv. obhajilu; toda kako bodo pobožno opravljali svoje verske vaje, ako niti ni prostora, kamor bi pokleknili in morajo ostajati zunaj cerkve! In mnogo jih pride od daleč.

Kdo bo pomagal? Saj ni treba, da bi testamentarno zapustil vse premoženje. Družba sv. Petra Klaverja hvaležno posreduje vsak najmanjši dar.

Zvesto na strani sv. Očeta v Rimu.

Ginljivo je videti, kako zamorski kristjani po otroško časte sv. Očeta v Rimu in kako so mu udani kot namest-

Sv. Oče Pij XI.

niku Kristusovemu na zemlji. P. Angerer, od sinov presv. Srca, misijonar v Južni Afriki, je v nekem prejšnjem pismu Klaverjevi družbi o tem pisal in prosil, naj mu pošljemo podobice s papeževo sliko. V sledečem pismu se zahvaljuje v svojem in svojih kristjanov imenu za poslane podobice.

Takoj ko sem bil z zadnjo pošto odposlal na Vas v Evropo zahvalno pismo za dvoje zavitkov, pa je nepriča-

kovano hitro dospela druga pošiljatev, petdeset podobic s sliko papeža. Ta poslednji dar vzbuja v mojem srcu čustvo odkritosrčne hvaležnosti. Vsi, ki so videli te velike in lepe slike, so nehote vzkliknili: „Ah, kako lepe slike našega sv. Očeta!“ Je pač vesel misijonar, ko ima s tem v rokah sredstvo, da more sejati v srca vernikov ljubezen in pokorščino do vidnega poglavarja naše sv. Cerkve, ki potem požene korenine, ki se ne dajo izrupati.

Lepa slika namestnika našega najvišjega Gospoda in mojstra bo visela v šolah in privatnih hišah in bo vzbujala vesel občutek, da vsi spadamo k čredi Kristusa in imamo enega skupnega pastirja. Ta misel se bo zdaj vzdrževala in širila, zato bodi izrečen prisrčni „Bog plačaj!“ Ta dar je res izborno delo „Katoliške akcije“ od strani Družbe sv. Petra Klaverja.

Ubogí afriški zamorci danes dejansko nimajo gospodarja, ki bi mu bili iz srca vdani. Vlada, ki se jim je vsilila, je v njih očeh tuj zmagovalec. Njih lastni poglavarji in voditelji od poprej so bili pregnani iz svojih domovanj in vrženi kakor šara v stran. Kako milo je torej domačinom, ki so prišli do prave vere, ko vedo, da imajo v sv. Očetu v Rimu gospodarja, ki ima božje poslanstvo in je tudi njim ljubeznjiv oče, ki se prav toplo in odkritosrčno baš zanje zanima, ko jih drugi imajo za izvržek človeštva in tako tudi z njimi postopajo.

Naši šolarji so se že naučili lepe papeške himne v zulu-jeziku in jo jako radi pojo. Imajo lepe glasove in neko prirojeno lastnost, da se zelo hitro nauče štiriglasnega petja. Upam, da bom vcepil zamorcem ljubezen, da, navdušenje za sv. Očeta, tako da bomo ob priliki napravili prav lepo slovesnost v spomin papeža. Tedaj bomo eno izmed poslanih slik postavili na vzvišeno mesto in jo lepo okrasili. Pred njo bodo zamorci izkazovali čast svojemu najvišjemu kralju in gospodu in bodo s petjem in molitvami pokazali svojo otroško ljubezen do njega. Kakor so včasih svojemu domačemu poglavarju, kadar se je prikazal, vzklikali gromoviti svoj „bayete“, ki se je razlegal, kakor morsko valovanje, tako bodo služabniki Kristusovi tudi ta dan klicali svojemu velikemu poglavarju iz dna ljubečih src prihajajoči „bayete“ (Živel naš vrhovni gospod! Živel naš poglavar!) Naš nebeški Odrešenik bo vesel takega častenja, saj bo v njegovem namestniku ljudstvo častilo njega samega. Tudi se bo milostno oziral na dobrotnike, ki pomagajo, da se čim več src pridobi za njegovo kraljestvo in bo tudi nad nje bogato razlil svoj blagoslov. Ko bi mogli to z lastnimi očmi gledati, o kako bi jaz

in moja verska srenja veselo klicali: „Ah, prav je tako! Naši dobrotniki to zaslužijo. To je zanje plačilo, kakršnega bi jim mi nikdar ne mogli dati.“

Velika nesreča na božični večer!

Cerkev sv. Terezije D. J. je pogorela!

Pismo P. Adrijana Olsthorn-a, Očetov sv. Duha, iz misijona Munyonzi, 28. dec. 1931, v katerem sporoča naslednjo žalostno vest:

Imeli smo zelo lepo božičnico. Kristjani so bili v velikem številu prišli k polnočnici in k drugim sv. mašam zjutraj in ob svitu. Razdelili smo okrog sedemsto sv. obhajil. Zvečer pa je naš gramofon igral najlepše komade v veselje in zabavo naših Bembe-zamorcev.

Trudni a veseli smo se zvečer podali k počitku. Ob desetih nas je močan pok zbudil iz globokega spanja. Za trenutek je bilo vse tiho. Potem pa naenkrat krik in jok. Nekdo je potrkal na naša vrata: „Pater vstani hitro, kapela gori!“ Planil sem skozi vrata. Streha zakristije je bila vsa v ognju. Treščilo je bilo v križ in slamnata streha se je vnela. Kmalu je gorela vsa kapela. Ob pol dvanajstih ni bilo drugega kot kadeče se razvaline.

Komaj smo mogli rešiti Najsvetejše. Vse drugo je bilo uničeno, mašne posode, križi, svečniki, paramenti in cerkveno perilo. Za praznik sem bil pripravil najlepše, kar smo za cerkev dobili iz Evrope. Kelih, ki mi ga je bil podaril župnik mojega domačega kraja, lep, čisto nov pluvijal, krasno ogrinjalo, lepa alba: vse je pogorelo. Pogorel je tudi lepi altar iz zrezljanega lesa, ki so ga tudi dobrotniki napravili. Jaz sem ga izprva hranil v zakristiji, dokler ga nismo postavili v cerkev. Kip naše cerkvene patrone sv. Terezije Deteta Jezusa, ki je stal nad altarcem, je čisto razbit; ravnotako kipa Srca Jezusovega in Matere božje. Od jaslje je ostal le kupček pepela. Le altarske stopnice, ki so bile iz kamna, so ostale nepoškodovane sredi razvalin.

Zdaj nam ne preostane drugega, ko da iznova začnemo. Toda kako? Kdo nam bo pomagal?

Hoteli smo zidati stanovanje za misijonarje, toda sedaj bo treba s tem počakati. Jaz že dvanajst let stanujem v koči iz blata in bom dve ali tri leta še lahko počakal. Bogu stanovanje najprej!

Škof Friteau dostavlja temu pismu:

Pisec teh besed, P. Adrian Olsthorn, ustanovitelj in predstojnik nesrečnega misijona, se je šele pred štiri-

najstimi dnevi vrnil iz Evrope. Prinesel je s seboj polno lepih stvari, pa vse, skoro vse je uničil ogenj.

Postaja sv. Terezije Deteta Jezusa je stara šele štiri leta in šteje že 4328 kristjanov in 3114 katehumenov. Porušena kapela je bila dolga sedemindvajset metrov in deset metrov široka ter pravkar dozidana. Dokler ne bo zidana druga, smo obednico patrov spremenili v molilnico. Verniki se udeležujejo službe božje od zunaj.

Pripravljanje na sv. krst v Marija Trost.

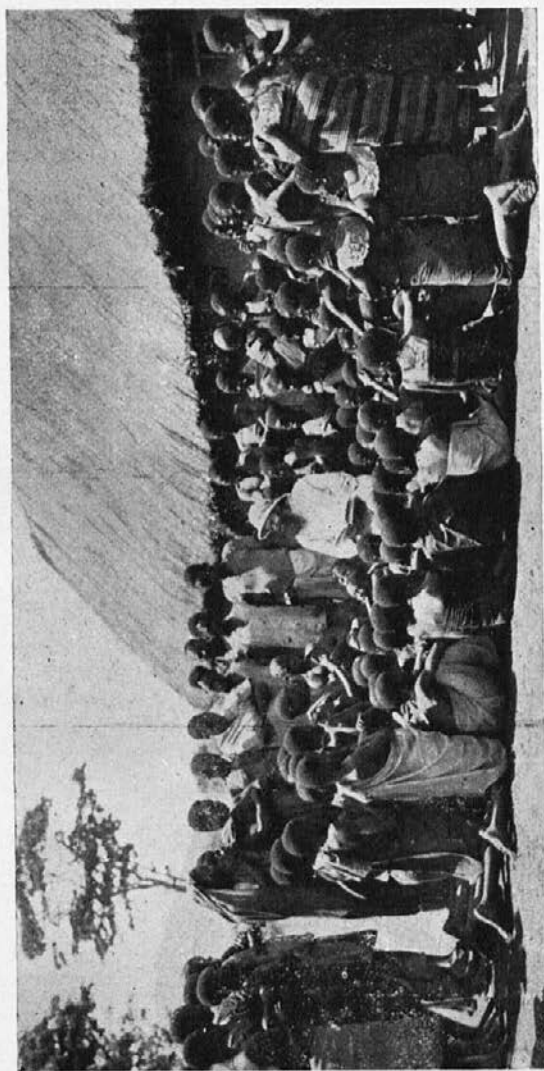
Pripoveduje misijonar Sinov Srca Jezusovega.

Sedaj je na tej postaji približno 100 oseb, ki se pripravljajo na prejem sv. krsta. Večinoma so ženske. In kako se žrtvujejo, da bi mogle postati otroci božji! Mnogo jih prihaja iz zelo oddaljenih vasi. Na hrbtu nosijo otroke, na glavi posteljo, to se pravi: odejo in plevnico, in poleg tega še hrane za 14 dni. Kakšno nadlogo imajo te matere z otroci med poukom, ko jih le težko pomiré. Danes sem videl ženo, ki je bila pri katehetskem pouku, in ki je prinesla v roki nekaj kuhane koruze in jo je tedaj položila predse. Kadar je hotel otrok odpreti usta, da bi zajokal, mu je hitro nekaj te jedi potlačila v usta. To je res gorečnost, ki človeka veseli. Tudi tam velja resnica, da se Bog razodeva zlasti malim.

Kaj pa se ljudje tu učijo? Predno jih krstijo, jih pouče za spoved in sv. obhajilo; ker sicer bi se zgodilo, da bi bili krščeni, potem bi pa še dolgo ne mogli k prejemu drugih sv. zakramentov. Črnci so pripravljani na velike žrtve, ako jih imaš v roki; toda dolgo ga moraš obdelavati, predno se ti odloči za kaj. Ure ne pozna, za točen čas se ne briga, zato se mu za nobeno stvar nič ne mudi. Za sv. krst so se ti ljudje že 2 leti učili.

Kako pa so se ti ljudje spreobrnili? Pogan je pogan, globoko zakopan v lenobo in pregrehe. Treba je z njim postopati kakor z Evropejcem: evangelij moraš za njim nositi. To pa je pri teh daljavah velika težava. Treba je pošiljati mnogo katehistov na gotove kraje, da tam poučujejo za sv. krst. To pa mnogo stane in tvori naše največje izdatke. Na naši postaji imamo tri katehiste in eno belo sestro kot katehistinjo. Vsak teden se poučuje na 17 mestih in povrh še na 9 šolah. Od teh zunanjih šol pridejo potem ljudje v misijon h krstu. Tam so se učili že dve leti. Vsak ima listek in na njem natančno napisano,

kolikokrat je manjkal. Večina jih prihaja redno, drugi pa tudi izostajajo, zato pa, ko pride čas za sv. krst, so navadno odloženi. Ko pridejo semkaj, morajo v navzočnosti

Misijonar pripravlja katehumene za sv. krst.

katehista napraviti še eno skušnjo. Marsikaka stara ženica se ob tej priliki pritožuje: „Tako sem slabe glave, da vse sproti pozabim.“ Vendar vsak zna vsaj Očenaš in Vero.

Ne smete pa misliti, da so ti ljudje neumni kakor zulu-kafri; glede inteligence ne zastajajo za priprostimi ljudmi iz Evrope. Komaj dve katehezi sem imel o sv. Rešnjem Telesu in že sem videl, kako so nekatere žene zvečer klečale pred oltarjem, vse vesele, da imajo Jezusa tako blizu. Res: Bog se razodeva malim!

Naši črnici imajo zelo radi, da pri pouku v koru odgovarjajo. Nedavno je bilo, ko je neki naši veliki učenki sedela njena sestra na hrbtu pri pouku. Ko sem nekaj vprašal, so učenke dvignile roke; in glej, tudi mala na hrbtu, ki niti govoriti še ni znala, je posnemaje druge dvignila svojo ročico. Toliko, da se nisem naglas zasmejal.

Ljudje imajo razen tega tudi zelo razvit čut za skupnost. Skupno kuhajo in to brez vsakega prepira, čeprav je vsak svoj delež prispeval k skupnosti. Vprašal sem nekega fantka: „Kdo pa pri vas kuha?“ — „Pri nas kuhajo ženske,“ mi je odgovoril. Moški pri zamorcih nočejo kuhati. Pa tudi spe skupno; moški, fantje in dečki skupno, dekleta skupaj pod nadzorstvom starejše deklice, žene pa same s svojimi otroci.

Poganski mož, čigar žena bi bila rada hodila k pouku, mi je rekel vpricho nje: „Dobro, pa naj hodi k pouku, bom pa jaz tačas hodil k svojim sorodnikom na hrano.“ Tako dobro srce mora pri Bogu najti plačilo. — Res, izplača se, da delamo za misijone in jih podpiramo.

Največja skrb nam je v tem, kako bomo mogli vse ljudi spraviti v svojo malo cerkev k službi božji, ker bo v naslednjih dveh letih krščenih še 400 odraslih in ravno toliko otrok. Žetev je zrela. Nebesa dobivajo nadomestek za toliko trhljih vej, ki odpadajo drugod od debela sv. Cerkve.

Mali semeniščnik Rafael.

Po poročilu škofa Dantin.

(Konec.)

O. Rostaing si je na vse načine prizadeval, pomiriti starega očeta in ga pridobiti, da ugotovi želji mladega duhovniškega kandidata, a zaman. Ni se dal potolažiti. Grozil je celo, da bo dečka izločil od dedščine in ga zatožil pri vladi; toda Rafael kljub vsemu temu niti trenutek ni omahoval v svojem sklepu, ampak je prosil misijonarja, naj ga vendar že pošlje v Tananarivo. — Nekaj dni po tem, v nedeljo po službi božji, počakata starčka pred cerkvijo o. misijonarja ter mu izjavita, da si je Rafael pre-

misli in tako je stvar končno rešena. A temu ni bilo tako; kajti drugo jutro prihiti ubogi dečko ves objokan v misijon in pove o. Rostaing-u, da je celo noč prebil v solzah, ko je zvedel, kaj sta storila stari oče in mati. Dobri misijonar ga tolaži ter mu svetuje, naj odslej nič več ne govori nikomur o svojem poklicu, ampak samo, da želi v Tananarivi nadaljevati svoje učenje. Izroči mu tudi pisemce za starega očeta in mater, kjer ju vabi na prijazen pomenek. A starčka pisma niti pogledala nista, ampak sta se tako razjezila, da so sosedje zmajevali z glavo radi njunega čudnega početja.

Cez nekaj dni res celo zadevo izročita vladi v razsodbo in odločitev. Toda k sreči uradniki pritrdijo dečku in zavrnejo tožbo. Sedaj sta ga morala pustiti; a zagrozila sta, da ga bosta med potom dala zopet prijeti in siloma odvesti domov. Tudi mu odrečeta vsako nadaljno podporo.

Kmalu nato se Rafael v spremstvu nekega starejšega kristjana in z blagoslovom misijonarjev odpravi v Tananarivo. Ko gresta tako nekaj časa mirno svojo pot, zapazita nenadoma ne daleč pred seboj dva moža, oborožena z močnimi palicami, ki se jima bližata naglih korakov. Okolica je bila pusta in divja, nikogar v bližini. Zato Rafael, v strahu, da ga hočeta moža napasti, brž izroči culico svojemu vodniku in zbeži v bližnjo goščavo ter se skrije v neki duplini. Čez nekaj časa ga njegov spremljevalec zopet pokliče, češ, domnevna sovražnika sta bila čisto mirna popotnika, ki sta odšla v nasprotno smer in že izginila njunim očem. Deček se globoko oddahne, a prestal je mnogo strahu.

V Taratsiho najdeta naša popotnika msgr. Dantina, kateremu Rafael pripoveduje svoje doživljaje. Blagi misijonar mu čestita radi njegove stanovitosti in ga spodbuja k zaupanju do Marije, ki naj mu izprosi vstrajnosti do konca.

Drugi dan že zgodaj v jutro je Rafael o. Dantinu stregel pri sv. maši ter iz njegovih rok prejel sv. obhajilo. Po sv. maši ga misijonar še blagoslovi in pri tem misli: „Dolgo pot še imaš, otrok moj, pred seboj, enako preroku Eliju, ki je bil pokrepčan s skrivnostnim kruhom. Toda jaz sem ti dal pravega nebeškega kruha, katerega slaba predpodoba je bil prerokov podpepelnik. Naj te ta kruh življenja krepča vsak dan, dokler ne dosežeš svojega cilja, sv. duhovniškega stanu!“

Tri dni pozneje je bil Rafael sprejet v semenišče v Tananarivo, kjer je prisostvoval slovesnosti preoblečenja

prvih deset semeniščnikov iz Madagaskarja, o čemur je poročal o. Rostaing-u sledeče:

„Velečastiti oče! Ko bi Vam mogel opisati, kaj sem čutil v nedeljo, ko je onih deset semeniščnikov prejelo talar. Kje je še oni čas, kako dolgo bom moral še čakati, predno ga bom smel tudi jaz obleči. Toda z božjo pomočjo upam vztrajati, dokler ne dosežem zaželjenega cilja. Tovariši so me ob mojem prihodu veselo sprejeli in kar je najprijetnejše, vsi se ljubimo kot bratje. Kako lepo je to, velečast. oče; tega bi nikdar ne mislil.“

Msgr. Dantinu je drugi božični praznik pisal: „Prečastiti gospod prefekt! Kako Vam gre? Dva meseca sem že v semenišču. Navadil sem se že vsega in tudi zdrav sem, hvala Bogu! Z učenjem mi gre dobro. V teku minulega meseca Vam nisem pisal, ker ni bilo časa in ker sem moral pisati staremu očetu in materi. Kako je z mojim bratcem? Pišem Vam danes zato, ker bi Vam rad voščil veselo in srečno novo leto; a ker 28. decembra začnemo sv. duhovne vaje, ne bom imel pozneje več časa, da bi Vam pisal. Kako gre mojemu staremu očetu in materi? Ali sta že drugih misli glede mojega poklica? Upam to po moji usmiljeni materi Mariji, ki je tako zvesto čuvala nad menoj. — Nekoč sem ubil šipo, ki stane štiri franke. Nisem še bil vaje tukaj in bilo je temno in deževno; vrata so bila zaprta in ker nisem videl, sem hotel kar skozi, pa se mi je primerila ta nesreča. — Semeniščnike, ki so vstopili že pred menoj, sem že dohitel v učenju. Molite zame, velečast. oče, da bom dobro opravil sv. duhovne vaje ter prišel iz njih čist kot angel! Naj božje Detece sprejme moje prošnje po rokah moje ljubljene matere Marije, ki mi s svojim navdihovanjem vedno stoji ob strani. Njej sem se izročil, odkar sem začutil klic božji v svojem srcu. Vse milosti prejmem po njeni priprošnji. Ona me usliši v vseh zadevah. Molim zlasti za stanovitnost in ponižnost. Besedilo naše semeniške pesmi, ki me napolnuje vedno z veseljem, se glasi:

Gospod Jezus, Bog moj, kralj in gospod,
kako je sladek klic tvoj in mil.

Služabnik tvoj postati čem — ne idi odtod.

Daj svoj mi blagoslov — varuj me v sili!

Da, njemu se posvetim popolnoma. S svojim bratcem se izročim v varstvo naše ljube Gospe v La Salette, naše preljube Matere. Molite, velečast. gospod, zame in moje drage! Molite: „Vidi, possum, volo“ (Videl sem, morem, hočem). Videl in spoznal sem klic božji; on je hotel, in tudi jaz hočem. In z božjo pomočjo tudi morem. Vse naj

bo k večji časti božji! Amen. — Naša ljuba Gospa v La Salette naj prosi brez nehanja za nas, ki jo prosimo pomoči!

Vaš semeniščnik Rafael Rakoto."

Tako je pisal 16 letni črni mladenič. Zaras krasen zgled plemenitega mišljenja in pobožnosti!

Kmalu nato je Rafael prejel pisanje od gospoda prefekta, v katerem mu ta sporoča veselo novico, da sta njegov stari oče in mati o sv. božičnih praznikih misijonarja prosila odpuščanja ter se z vrednim prejemom sv. zakramentov tudi spravila s svojim Bogom. Po Rafaelovem odhodu sta sprva grozila, da izstopita iz katoliške Cerkve in že sta nameravala zapustiti Betafo. Naenkrat pa spremenita svoje mišljenje, kar smemo pač pripisovati pobožnim molitvam vnetega semeniščnika. Bog mu daj milost stanovitnosti, da postane goreč duhovnik, ki bo mogel veliko svojih rojakov pridobiti za nebesa.

Nedeljski doživljaji misijonarja.

Pripoveduje sestra M. Akvilina, benediktinka v Natalu.

Na Belo nedeljo je doživel naš preč. misijonar P. Kelly, oblat Brezmadežne, nekaj prav posebnega in pravi, da se ima za svoje življenje zahvaliti edino svojemu angelu varhu

Naj na kratko poročam, kar nam je sam pravil:

„Po službi božji v Greytown-u 10 minut pred 10. sem že sedel v avto in se peljal v Kranskop, 22 milj daleč, da tam v drugič mašujem. Dospel sem ob 11 v vas, kjer stanuje približno 100 ljudi. Domačini in naseljenci so me pričakovali. Med sv. mašo je bila pridiga v jeziku Zulu, med katero je božjast napadla neko zamorsko deklico. Le poprej je trdila, da je obsedena od hudobnega duha, kar pa ni bilo res, kajti, ko sem jo latinsko nekaj vprašal, je ostala nema; hudobni duh bi bil gotovo odgovoril.

Po sv. maši in potem, ko sem krstil nekega otroka, so domačini zajtrkovali in povžili kašo, neko zmes iz žita in sočivja, ki so jo bili v sodčkih prinesli seboj. Jaz sem bil povabljen na zajtrk, ali pravzaprav na kosilo — bilo je pač pozno — k neki katoliški evropski rodbini. Nekoliko sem se odpočil po kosilu ob čaši čaja, tako, da se je skoro noč začela delati. Drugi dan sem nameraval maševati na naši bližnji postaji Ntumjambili. Nek domačin naj bi mi pokazal pot skozi gozd. Vzel sem ga torej v avto, in še neko 10 letno deklico in odbrzeli smo na 6 milj dolgo pot, da smo naposled dospeli na neko planoto. Tu sem v neki koči pustil avto, ker od tu je peljala le steza skozi goščavo

do Ntunjambili. Vzel sem 2 vreči na ramo, kjer sem hranil vse potrebno, moj spremljevalec pa je nosil zasilno postelj. Treba je bilo prehoditi še 4 milje.

Eno miljo smo srečno hodili preko planote. Kolikor bolj pa se je temnilo, tem bolj nas je začelo skrbeti. Pa še deževati je začelo. Prišli smo na rob strmine, kjer bi bilo kvečjemu podnevi mogoče slediti stopinje domačinov. Moj spremljevalec me je miril, češ, da prav dobro pozna pot, najsibo podnevi ali ponoči; zato sem se prepustil njegovemu vodstvu. Počasi smo prodirali skozi gosto grmovje in preko spolzkih čeri. Bilo je tako temno, da sem razločil le belo deključjo obleko pred seboj. Včasih je zaropotala šatulja, ki jo je deklica nosila, kar je bilo znamenje, da je deklica padla. Vendar je vselej pogumno zopet vstala in šla dalje. Po 20 minutah je moj spremljevalec moral priznati, da smo zgrešili pravo pot.

Zdaj je bila res tema kakor v rogu in niti skal nismo več ločili, da smo se neusmiljeno spodtikali ob njih. Grmovje je bilo zelo gosto; zlasti neke vrste srebot se mi ovijal okrog nog, da sem ga komaj sproti trgal raz sebe. Na vse to sem zgrešil še spremljevalca in le od daleč sem še čul ropotanje šatulje. Po vseh štirih sem se plazil po obronku navzdol. Naposled sem padel v neko skalno duplino 19 metrov globoko. Hropel sem v bolečinah in sem bil prepričan, da sem zlomil par reber. Vendar sem mogel vstati; le eno izmed obeh vreč sem zgubil, ki je bil v njej moj brevir in kruh. Prižigal sem žveplenke, a je nisem mogel najti. Ni mi kazalo družega, ko vzeti pipico in sesti na neko deblo. Premišljeval sem, kaj naj storim.

Položaj je bil dovolj resen. Nahoden sem bil in sem kašljal že tako; ako ostanem vso noč tukaj, znal bi dobiti vnetje pljuč. Zato sem se v temi plazil dalje, v nevarnosti, da si zlomim vrat; kajti v teh krajih je zelo veliko razpok in strmin, ki jih v temi ni bilo mogoče videti. Začel sem resno premišljevati: Kaj, ako umrjem v tej puščavi, 75 milj oddaljen od duhovnika... Truplo bi postalo plen zverin... Toda, ali ne bo nebeška Mati čula nad svojim služabnikom; saj duhovniki našega reda navadno v postelji umirajo!

Zopet sem zdrknil navzdol. Vjel sem se za neko korenino, sicer bi bil zdrknil nižje v prepad. Ko sem drugič zadržal navzdol, sem se znašel v plitvi reki. Moja obleka je bila razcefrana, jaz pa sem bil ves opraskan in krvav. Lezel sem ob strugi navzgor in dospel zopet do strmega roba. Držal sem se za grmovje, a po nepredvidnosti sem izpustil še ostalo vrečo, ki se je skotalila v nižino in glasno zadela nekam ob rob skale. Žigice so

bile čisto mokre; zato ni bilo misliti, da bi našel vrečo v tej temi. Bolelo me je srce vsled izgube. Bil sem ob mašno vino, hostije, sv. olja in — kar mi je kot oblatu bilo najdražje — ob svoj zaobljubljeni križ, ki me je vedno spominjal moje prisege in osebne žrtve. Toda nič ni pomagalo; moral sem dalje. (Dalje.)

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Mar. Ter. Ledóchowske.

„Hubertina, zamorska deklica, ki je nameravala, postati sestra, je tožila o hudih bolečinah v levi nogi in jo je tudi mraz tresel. Vsa sredstva in zdravila so bila brezuspešna; po zdravljenju se je stvar celo poslabšala. Pa sem slučajno dobila neko

Ozdravljena Hubertina, druga na desno.

relikvijo pokojne Marije Terezije Ledóchowske. Položila sem jo na bolno nogo in rekla Hubertini, da bova opravljali devetdnevno k služabnici božji. Komaj sva začeli, že se je obrnilo na bolje, vročina je padla in deveti dan je bila Hubertina zdrava, dasi oteklina še ni bila popolnoma izginila. Hubertina je rekla, da bi bila postala prevzetna, ako bi bila mahoma ozdravela. Zdaj sta minili že 2 leti in Hubertina ni čutila nikakih bolečin več in je ena najbolj močnih izmed naših postulantinj. Je tudi prva vstopila. Vsi se zahvaljujemo za to dobroto naši pokojni dobrotnici za pomoč in ozdravljenje, ker je bila in ostala afriškim ljudem pomočnica v življenju in še po smrti“.

Misijonska sestra Dragocene Krvi.

Priporočala sem se služabnici božji Mar. Ter. Ledóchowski v več važnih zadevah in sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam

200 Din. Tudi dve drugi se ji zahvalujeta, ter darujeta v zahvalo misijonski dar: ena 10 Din, druga 20 Din. Prosim objave v „Odmevu“, ker je bilo obljubljeno.

M. M., Velika Loka.
Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in pošiljam Din 74— za misijone. Priporočam se ji še nadalje.

Cecilija B.
V zahvalo Mariji Tereziji za trikratno ozdravljenje in pomoč pošiljam 35 Din. Zahvala je bila obljubljena. Priporočam se služabnici božji še nadalje.

S. M. Hotunje.
Priporočala sem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski v dveh važnih zadevah in sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam dar 50 lir.

J. Petkovšek, Idrija.
Z veliko hvaležnostjo pošljem v čast grofici Ledóchowski 30 Din in se ji zahvaljujem za pomoč, ko sem bila operirana na nogah in sedaj, čeravno imam naporna pota, nič ne čutim, je že eno leto od tega. Din 20— je pa za kruh sv. Antona.

M. H. tovarna nogavic, Lesce.
Moja sestra je bila bolna, priporočila se je služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski ter je zadobila zdravje. Prisrčno se zahvaljuje in pošilja 10 Din. Imam še druge zadeve ter se služabnici božji še priporočam in pošiljam v ta namen 30 Din. Prosim objave v „Odmevu“.

M. V.
V silni stiski sem se priporočil Mariji Tereziji Ledóchowski in bil uslišan. Iskreno se ji zahvaljujem in še nadalje priporočam. Pošiljam 30 Din za kruh sv. Antona.

Fr. B. Sv. Andraž.
Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in pošljem 50 lir za misijone. Priporočam se ji zopet v neki važni zadevi.

N. N. Črni vrh, Jul. Ben.
V očesni boleznih sem se z zaupanjem obrnila do služabnice božje Marije Terezije ter zadobila zdravje. Pošiljam obljubljeni dar 30 Din za misijone. Priporočam se ji še v dveh važnih zadevah in tudi obljubljam dar, če bom uslišana.

A. B. Berkovci.
V neki važni zadevi sem prosila služabnico božjo Marijo Terezijo pomoči in bila sem uslišana. Zahvaljujem se ji in pošiljam za najpotrebnejše misijone 100 Din. Priporočam služabnici božji zopet neko važno zadevo.

P. D. Ponikva.
Že večkrat mi je pretla kaka nesreča, pa sem se zatekel k Mariji Tereziji Ledóchowski in obljubil mal dar za uboge afriške misijone in doslej mi je še vedno pomagala. Iskreno se ji zahvaljujem in pošiljam 5 Šil. ter prosim objave v „Odmevu“.

A. H. Slov. Koroško.
Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo, pošiljam dar 40 Din in se ji še nadalje priporočam.

Ana Žnidaršič.
Za uslišano pomoč v neki dušni in uradni zadevi, za kar sem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski posebno priporočila, pošiljam svojo javno zahvalo in dar 60 Din za uboge afriške misijone.

Marija Godničar, Vransko.
V zahvalo Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo pošiljam mali dar.

H. G. Vojnik.
V boleznih dragega otroka sem se priporočala Mariji Tereziji Ledóchowski in dete je ozdravelo. V zahvalo pošiljam 30 Din. Obenem se ji priporočam za zdravje ljube mame in darujem v ta namen 20 Din.

M. R. Legen.
Iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, ker mi je s svojo priprošnjo pomagala iz težke

zadeve. V zahvalo pošiljam 100 Din kot obljubljen dar za najpotrebnejše afriške misijone. Frančiška Al. v Kr.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in pošiljam dar 100 Din. F. A. Loški Potok.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za ozdravljenje težko bolne osebe. V zahvalo pošiljam misijonski dar 20 Din.

M. D. Središče.
V zahvalo Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo pošiljam za misijone 20 Din in prosim objave v „Odmevu“.

I. G. Ljubljana.
V veliki stiski in žalosti, da je moja hčerka izgubila službo, sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, obljubila dva botrinska darova zamorékom in da se bom naročila na „Odmev“ ter dala v njem javno zahvalo, če bom uslišana. Nepričakovano sem bila uslišana in moja hčerka je prav kmalu dobila dobro službo. Sedaj izpolnjujem svojo obljubo in se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski najsrčneje zahvaljujem.

M. L. Ljubljana.
V zahvalo za prejete milosti na priprošnjo Marije Terezije pošiljam za afriške misijone 100 Din ter se služabnici božji še nadalje priporočam v velikih stiskah in potrebah. K. T. Jezersko.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za prejeto pomoč in pošiljam za misijone 50 Din. Terezija B.

Pošiljam v zahvalo Mariji Tereziji Ledóchowski, da mi je izprosila ljubo zdravje 100 Din. F. Š. pri Škofljici.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo, da se mi je povrnilo zdravje brez operacije, ker bi bila operacija neizogibna. Pošiljam obljubljen dar 25 lir. M. K. Ajdovščina.

Javno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za ozdravljenje atove noge in pošiljam majhen dar za misijone. Priporočamo se služabnici božji še nadalje.

Rodbina Kranje, Č.
V zahvalo Mariji Tereziji za uslišanje v važni zadevi pošiljam 100 Din. Za dobro rešitev neke druge zadeve pošiljam tudi 100 Din. M. O. Škofja Loka.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in prosim objave. V. J. Ljubljana.

V bolezni sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in me je uslišala. Iskreno se ji zahvaljujem in pošiljam za prejeto milost 60 Din. M. J. Trbovlje.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za večkratno uslišanje in se še nadalje priporočam. V zahvalo pošiljam mal dar za uboge afriške misijone. Prosim objave v „Odmevu“. A. A. in K. M.

Za ljubo zdravje sem se priporočala vaši blagopokojni ustanoviteljici in sem bila uslišana. Zahvaljujem se ji in pošiljam za uboge afriške misijone 120 Din. Priporočam se služabnici božji še nadalje. N. N. Bled.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski da dvakratno uslišanje v važni zadevi. Iz hvaležnosti pošiljam zar 135 Din za uboge afriške misijone. Fr. V. Sostro.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za tri uslišane prošnje in pošiljam obljubljeni dar 75 Din za najpotrebnejše misijone ter prosim objavo v Odmevu. Služabnici božji se priporočam še v bodoče. M. G. Golek.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za srečno rešitev in uslišano prošnjo. V zahvalo 20 Din. Neimenovana.

Prip. uredn. V popolnem soglasju z dekretom Urbana VIII. izjavljamo, da se mi v vsem, kar v zgoraj omenjenih uslišanih kaže na čudežno ali slično, popolnoma podvržemo sodbi sv. Cerkve.

Služabniki božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: R. K., Trbovlje, v zelo težkih zadevah. Če bom uslišana, obljubim dar 50 Din; A. P. Krka, v neki važni zadevi in obljubljam dar (200 Din), če bom uslišana. — Marija Škofic, Ljubljana, v neki zelo važni zadevi. Darujem 50 Din. — F. K. Maribor, za ljubo zdravje. Dar 68 Din. — J. Z. Ljubno, v važni zadevi. Če bo prošnja uslišana, je obljubljen večji dar za misijone. — F. M. Sv. Marko, za spreobrnjenje sina, ki se je udal pijanosti. — A. S. Mengeška Loka, v hudi notranji bolezní in obljubljam dar 100 Din, če bom uslišana. — R. J. Pernica, v neki zelo važni zadevi in obljubljam dar, če bo prošnja uslišana. — R. H. Ljubljana, vzpodbujena ob čitanju toliko raznih zahval v „Odmevu iz Afrike“ se priporočam Mariji Tereziji Ledóchowski za zdravje. Če bom uslišana, obljubim dar in zahvalo. — L. M. Mala Nedelja, v dveh zelo važnih zadevah. Če bo prošnja uslišana, obljublja dar in zahvalo. J. U. Begunje, za dobro službo in dve drugi važni zadevi, obljublja dar, če bo prošnja uslišana. — I. J. Milano, za zdravje bolne noge, obljubljen dar, če bo prošnja uslišana. — N. N. Ledina, v neki zadevi. — A. B. Radmirje za ozdravljenje bolnega očesa, obljublja dar. — M. Ž. Kokra za zdravje moža. — D. A. Maribor v neki važni zadevi (dar 40 Din). — M. M. Breg, svojo težko bolno mater na obeh. — M. B. Breg, v treh važnih zadevah. — S. V. dijak, v treh važnih zadevah in obljublja dar, če bodo prošnje uslišane. J. H. Grahovo, priporoča sebe in svojo bolno ženo za ljubo zdravje. Pošilja dar 200 Din in obljublja še, če bo prošnja uslišana. — M. B. Kr. za spreobrnjenje sina in pomoč v težkih razmerah. — J. T. Vel. Radne, za zdravje in družinsko srečo (dar 100 Din). — N. N. iz Gorenjskega prosi za stalno službo in obljublja dar za misijone, če bo prošnja uslišana. — D. A. v važni zadevi (dar 180 Din za odkup deklice Terezije). — Neimenovan iz Koroškega za ljubo zdravje in za spreobrnjenje neke družine. — A. Š. Sv. Marjeta niže Ptuja, v nekem zelo težkem položaju in v važni zadevi, obljublja dar za misijone, če bo prošnja uslišana. — L. N. Črnuče, se priporoča za zdravje (dar 120 Din). — A. P. Drobinski, za ljubo zdravje (dar 30 Din). — A. M. Selce, za pomoč božjo v neki zadevi (dar 90 Din). — J. J. Sadinjvas, za pomoč v neki potrebi. — B. I. Podmelec, v neki težki zadevi. — V. Franc, Ljubljana, za dober uspeh svojemu sinu v šoli (dar 30 Din). — T. Š. Zg. Polskava, prosi za zdravje sebi in svoji ljubi nečakinji. Če bo prošnja uslišana obljubi dar in javno zahvalo. — N. N. v veliki denarni stiski; če bo prošnja uslišana obljublja vsako leto dar za misijone.

Popolni odpustki,

ki jih lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

1. maja, na praznik sv. Filipa in Jakoba, apostola.
15. maja, na Binkoštni praznik.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani. Odgovorni urednik: prof. Watzl.
Za tiskarno „Tiskovnega društva“ v Kranju: Jos. Linhart.

Pogoji

za sprejem v Družbo sv. Petra Klaverja kot „pomožna misijonarka“.

1. Izreden verski poklic iz nadnaravnih ozirov.
2. Starost najmanj 16 let.
3. Dosedanje čednostno življenje in da je prosilka na dobrem glasu.
4. Skrbna vzgoja.
5. Da še ni v nobeni drugi kongregaciji nosila redovne obleke.
6. Trden in odkrit značaj, vesela duša, ljubezen do dela in do urejenega življenja.
7. Trdno zdravje in krepki živci, dobre oči in posluh; prosta vidnih telesnih napak; da nima ona ali njena družina podedovanih bolezni, kakor: omračenje duha, jetike ali sušice, božjasti, škrofulov itd.
8. Od sodalk: višja izobrazba, ali vsaj gotova stopnja znanja, ki jih usposablja za duševna dela. — Od pomočnic: znanje hišnega in ročnega dela ali vsaj zmožnosti za to.
9. Po predpisih določena dota. Če je prosilka brez sredstev, ali pa če so druge zmožnosti večje, se more dobiti popust dote.
10. Vsaka prinese zadostno oprave (obleke, perila itd.) v dobrem stanju in kolikor mogoče trpežno; ali pa temu primerno vsoto denarja, da se ji isto more po dobro prestani preizkušnji nabaviti.
11. Potrebni denar za potovanje v hišo novicijata in za morebitno vrnitev. Določena vstopnina, ki se plača enkrat.
12. Razmeroma majhen znesek za vzdrževanje. (Za časa preizkušnje: postulat in novicijat.)

Naslov vrhovne voditeljice Družbe sv. Petra Klaverja, kamor naj se pošiljajo prošnje za sprejem: Rim (123), via dell' Olmata 16.

Lahko se naslovi tudi na Družbo sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Zahvale.

Presv. Srcu Jezusovemu, Materi Božji, sv. Jožefu, sv. Antonu Pad., sv. Mali Tereziki, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski in drugim patronom:

J., Oplotnica, za prejete dobrote; N. N., 20 Din; N. N., 25 Din za dobljeno zdravje; R. F., Št. Vid 25 Din za zboljšanje zdravja; M. Žibert za dobljeno milost (dar); M. F., za prejete milosti; P. K., Postojna (30 L) za srečno rešitev neke zadeve, velike važnosti za vse življenje; Mr. Melihen (dar) za uslišano prošnjo; Fr. R., Št. Vid (25 Din za kruh sv. Antona) v zahvalo za uslišano prošnjo v mučni zadevi; L. Š., Železniki, (dar 100 Din) za uslišano molitev za zdravje; I. P., B., za uslišano prošnjo (10 Din); Ema Sfiligoj, Ljubljana, v zahvalo za dobljeno milost (za kruh sv. Antona 100 Din); Mr. B., Rebreca, Koroško, za pomoč v hudih težavah (25 Šil. za botrinski dar „Marija“); P. B. in A. P., Dobrunsko, v zahvalo sv.

Antonu 20 Din; Š. M., za prejeto milost (dar za najpotrebnejše misijone); K. Ratej, v zahvalo za dobljeno zdravje (dar); M. P., Skozno, v zahvalo za dobljeno zdravje (100 Din); M. Frajle, za uslišano prošnjo v neki važni zadevi (dar 10 Din); T. M., Planina pri Rakeku, za dobljeno zdravje (100 Din); N. N., za uslišano prošnjo (dar 60 Din).

Priporočila v molitev.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Svetemu Duhu, sveti Družini, Mariji Materi Dobrega Sveta, Mariji Pomagaj, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Janezu Krstn., sv. Antonu Pad., sv. Mali Tereziji, bl. Don Bosku, služabnici božji Mariji Ter. Ledóchowski in drugim patronom:

M. B., Breginj; B. I., Podmelec v važnih družinskih zadevah in svojim otrokom stanovitnost v sveti veri; M. B., Ljubljana za ozdravljenje nog; M. P., Idrija, za ljubo zdravje brez operacije; A. B., Ljubljana, za ljubo zdravje v težki bolezni in obljublja dar, če bo prošnja uslišana; S. P., Studenec, v neki zadevi (dar 20 Din); J. R., Sv. Venčeslav, za nujno pomoč in uslišanje v hudi stiski in nevarnosti; M. P., Ljubljana, v važni zadevi; Fr. B., Sv. Andraž, za zdravje pri živini; G. A., Ribnica, za zdravje; M. K., Studenice, za zdravje; N. N., Kropa-Bočna, v zelo važni zadevi, če bo prošnja uslišana, obljublja botrinski dar zamorčniku; M. Š., Ljubljana, za pomoč v važnih zadevah, če bo prošnja uslišana, obljublja botrinski dar; B., Ljubljana, v neki zadevi (dar 50 Din); Ramila B., v neki zadevi, skromen dar; M. Š., Železniki, v dušnih in telesnih potrebah; M. I., in K. St., za srečno rešitev tožbe in za srečen izid v važnih zadevah sina; R. F., Ptuj, v veliki dušni in telesni težavi, obljublja dar, če bo uslišana; M. S., Črna, v neki zadevi (dar 70 Din); M. K., Hrušica, priporoča sebe in svojo hčer, če bo prošnja uslišana, obljublja dar za misijone; N. Ljubljana, v neki zadevi (dar 10 Din); A. H., za delo in denarno pomoč; N. N., v težki zadevi (dar 20 Din); M. T., T., za pomoč v težkih težavah (dar 10 Din); F. D., Razore, za spreobrnjenje neke osebe; E. P., Ribnica, za spreobrnjenje sorodnikov, za mir in zdravje, v hudem dušnem trpljenju, za dobro službo; M. G., Presečno, za milost pravega poklica; M. M., Črnomelj, da bi dobila ukradeni denar nazaj; N. N., Obrež, za spreobrnjenje in ljubo zdravje, če bo prošnja uslišana, obljubi dar za misijone in objavo v Odmevu; J. J., Oplotnica; T. G., Zagreb, za dobro in stalno službo; A. B., Fara, za zdravje in potrpljenje v težavah in križih; P. H., Prevalje, za slogo in ljubezen božjo v družini svoje sestre. Nadalje se priporočajo v molitev: Kamnje — Biš — Cerklje — Cirknik — Rogatec — Vajgen — Boh. Bistrica.

Spomin za umrle.

Prečastiti g. škof Gogarty, C. S. Sp. apostolski vikar v Kili-mandžaro. — Preč. o. Andrej Barreau, misijonar družbe Jezusove. — Preč. o. Pavel Chemay, misijonar družbe Jezusove. — Preč. o. Jožef Arnal, misijonar družbe Jezusove, vsi trije na otoku Madagaskar. — Čast. mati Marija Margareta, iz kongreg. Božje previdnosti, prednica na Madagaskarju (Ambatolampy).

Preč. g. župnik Friderik Repolusk, Št. Vid nad Valdekom. — Gašpar Šturm, Potok, — Ant. Begovič, Arnova sela, — Ter. Pintar, Sotensko, — Ivan Bergant, Dravlje, — Anica Petek, Širje, — Ivanka Lavrič, Cerknica, — Marija Jordan, Groblje, — Mr. Košir Jesenice, — Mr. Korže, Sv. Ožbalt, — Ana Pezdir, Vin. Gorice, — Fr. Primožič, Železniki, — Janez Šamperl, Spuhlje, — Gen. Lotrič, Železniki, — Jožef Vuksinič, Metlika. — Mr. Potočnik, Sv. Rok.

Naj počivajo v miru!